

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การให้การศึกษาแก่ประชากรของประเทศไทย เป็นการวางแผนรากฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศไทย เพราะการพัฒนาประเทศไม่ว่าด้านใดต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญ ประเทศไทยมีประชากรได้รับการศึกษาอย่างถูกต้องและทั่วถึง ประเทศไทยนี้ก็จะประสบความสำเร็จทุกด้าน ดังพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระราชนิรันดร์ ที่เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาอย่างชัดเจน ที่พระราชทานแก่คณะครุและนักเรียน ณ ศาลาดุสิตวิทยาลัย เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2524 ...การศึกษาเป็นปัจจัยในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคมและบ้านเมือง ได้ให้การศึกษาที่ดีแก่เยาวชน ได้อย่างครบถ้วน พอเหมาะสมกับทุกด้าน สังคมและบ้านเมืองนี้ ก็จะมีผลเมืองที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถที่จะรักษาความเจริญของประเทศไทยต่อไปได้ตลอด... (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2530 : 91)

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระดับความรู้ ความสามารถของประชากรที่นักปกครองต่างเห็นความสำคัญและพยายามกระทำกันมาช้านาน ดังพระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระปูชนียอดุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทาน ณ โรงเรียนพระตำหนักเดิมสวนกุหลาบ เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2427 ตอนหนึ่งดังนี้ "วิชาหนังสือเป็นวิชาที่นับถือและเป็นที่สรรเสริญแต่โบราณว่า เป็นวิชาอย่างประเสริฐ ซึ่งผู้ที่เป็นใหญ่ยิ่ง นับแต่พระมหาภัตtriyapegnan จนตลอดราชภูมิพลเมือง สมควรและจำเป็นต้องรู้ เพราะเป็นวิชาที่อาจทำให้การที่ปวงสำเร็จไปได้ทุกอย่าง... เพราะฉะนั้น ฉันจึงมีความมุ่งหมายตั้งใจที่จะจัดการเล่าเรียนทั่วไปทั้งบ้านทั้งเมือง ให้เป็นการรุ่งเรืองเจริญขึ้น โดยเร็ว" (กระทรวงศึกษาธิการ 2530 : 5)

จึงอาจกล่าวได้ว่าการศึกษาช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศไทยตัวรวมถึงพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถต่างๆ ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2540 : 2) คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการได้ให้แนวคิดไว้ว่า การศึกษาไม่ว่าในรูปแบบใดหรือจัดโดยใครล้วนเป็นเรื่องของการสร้างคน ให้มีกำลังกาย กำลังใจและสติปัญญาให้สูงขึ้น (สำนักงานประสานการปฏิรูปการศึกษา 2539 : 2)

หอสมุดสถาบันราชภัฏชนบท

อย่างไรก็ตามการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จะสำเร็จมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพและคุณภาพของกระบวนการที่ใช้ในการจัดการศึกษาเป็นสำคัญ (ประเวศ วะสี 2532 : 6)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญองค์ความของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมแห่งการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ ศติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ยังได้กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ และให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบันในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อความเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2545 : 2)

ด้วยเหตุนี้การจัดการศึกษาจึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญของรัฐ โดยมีกระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่ทำหน้าที่คุ้มครองและรับผิดชอบงานด้านวิชาการ กำหนดและปรับปรุงหลักสูตรแบบเรียน ตรวจตราการสอน จัดสรรงบประมาณ ควบคุมมาตรฐานการศึกษา จัดสร้างและดำเนินการโรงเรียนของรัฐที่ทำหน้าที่สอน แต่ด้วยข้อจำกัดต่างๆ ทำให้รัฐไม่สามารถจัดการศึกษาได้อย่างทั่วถึง จึงมีนโยบายให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและรัฐให้การสนับสนุน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2539 : 5) เอกชนจึงมีบทบาทในการจัดการศึกษาของไทยมาโดยตลอด ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2531 : 1) ได้ระบุไว้ว่า การศึกษาเอกชน มีบทบาทอย่างมากต่อการพัฒนากำลังคนของประเทศทุกระดับและทุกประเภทการศึกษามาโดยตลอด

นักการศึกษาหลายท่านยอมรับว่างานวิชาการเป็นงานที่สำคัญยิ่งงานหนึ่งของโรงเรียน เพราะเป็นผลประโยชน์โดยตรงที่นักเรียนจะได้รับ ดังเช่นที่ กิติมา บรีดีดิลก (2532 : 70) ให้ความเห็นว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนประเภทใด มาตรฐานหรือคุณภาพการศึกษามักจะได้รับการพิจารณาจากผลงานด้านวิชาการเป็นสำคัญ และที่ อำนาจ บุญช่วย (2537 : 2) ได้กล่าวว่า งานที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนคืองานวิชาการ ซึ่งถือเป็นหัวใจและงานหลักของโรงเรียน ส่วนงานด้านอื่นๆ นั้นเป็นงานที่มาสนับสนุนงานวิชาการให้มีคุณภาพ นอกจากนี้

กิติมา บรีคิดลก (2532 : 48) ยังกล่าวอีกว่า งานวิชาการเป็นสิ่งสำคัญ โรงเรียนจะดีหรือเลวขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการทั้งล้วน และสุเทพ ทองประดิษฐ์ (อ้างถึงในวันนี้ สุทธิกรคนที่ 2539 : 21) กล่าวว่า หน้าที่ของโรงเรียนคือการให้บริการด้านวิชาการ

ดังนั้น งานวิชาการเป็นงานที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ ให้เวลาในการบริหารอย่างมาก และต้องให้การสนับสนุน จากการศึกษาของ Smith and Others (อ้างถึงใน วิชัย บุญบันดาล 2538 : 5) เกี่ยวกับการใช้เวลาในการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษา ย้ำให้เห็นถึงความสำคัญของงานวิชาการ โดยกล่าวว่าผู้บริหารโรงเรียนควรใช้เวลาในการบริหาร และสนับสนุนงานด้านวิชาการถึงร้อยละ 40 ซึ่งเกือบเป็นครึ่งหนึ่งของงานในความรับผิดชอบ ถึงแม้ว่าผู้บริหารจะให้เวลา กับงานวิชาการมากมายเพียงใดก็ตาม แต่ก็พบว่างานวิชาการยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เสมอ ดังที่ ศิริเพ็ญ ศิริมงคล (2530 : 83) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรรัฐบาลศึกษา ตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 พบว่า หนังสือ เอกสาร วารสารสำหรับคืนคัวของครูยังไม่เพียงพอ การนิเทศการสอนของครูไม่สามารถจัดได้อย่างสม่ำเสมอ เพราะหัวหน้าหมวดไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการตรวจสอบ การสอนของครูในหมวด ด้านการวัดผลและประเมินผล ระเบียบการประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการยังเป็นปัญหาแก่การปฏิบัติของครู

วิเชียร นพพลกรัง (2532 : 57) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส พบว่า ครูไม่เข้าใจหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน ไม่เพียงพอ ข้อสอบไม่ได้มาตรฐาน ไม่ครอบคลุมเนื้อหา หนังสือในห้องสมุด มีน้อย

อมรรษัย ตันติเมธ (อ้างถึงใน สมเกียรติ รัตนจันทร์ 2544 : 3) กล่าวถึงปัญหาการบริหารงานวิชาการว่า ผู้บริหารบางคน ไม่ให้ความสนใจ ไม่ทำตนเป็นผู้นำทางวิชาการ ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร ละเลยการเตรียมการสอน ขาดการบันทึกการสอน ขาดการนิเทศ การจัดกิจกรรมเชิงวิชาการในโรงเรียนมีน้อย การจัดการเรียนการสอนเป็นรูปปั๊กมากเกินไป

กรมสามัญศึกษา (2527 : 30) พบว่า มีปัญหาในการปฏิบัติงานวิชาการอีกหลายประการ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่องานวิชาการ ได้แก่ การขาดแคลนครู ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีอุปสรรค การจัดครูเข้าสอนไม่ตรงตามความต้องการ ขาดแคลนอุปกรณ์ เครื่องมือ อาคารสถานที่ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน ไม่มีการประเมินงานวิชาการ งานทะเบียนนักเรียนไม่เป็นปัจจุบัน

โรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 เป็นโรงเรียนเอกชน บริหารงานโดยพระสงฆ์ นักบวชในศาสนาคริสต์ นิภายในรั้มนักบวชในศาสนาคริสต์ เปิดทำการสอนในระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 โรง ได้แก่ โรงเรียนช่างตากڑูสีศึกษา โรงเรียนตรีมิตรวิทยา โรงเรียนแม่พระประักษัย กรุงเทพฯ โรงเรียนประชาชน และโรงเรียนพระแม่สกลสองเคราะห์ มีจำนวนครู 432 คน นักเรียน 10,169 คน (ฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ 2534 : 6 และ 2545 : 1,5) แบ่งบทบาทหน้าที่การบริหารและการงานของผู้บริหารโรงเรียนออกเป็น 4 งาน ได้แก่ งานวิชาการ งานปกครอง งานธุรการ และการเงิน และงานบริการ โดยจัดให้งานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียน (ฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ 2535 : 12) เพื่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษามั่นคงพิจารณาผลงานด้านวิชาการเป็นสำคัญ (กิติมา บรีดีศิลป 2529 : 79) และงานวิชาการเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้าง พัฒนา ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทำให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น

จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สภาพแวดล้อม ตลอดจนหลักสูตร ทำให้แต่ละโรงเรียน จัดกระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และพัฒนาภันส่อง ทำให้คุณภาพของ การศึกษาของแต่ละโรงเรียนยิ่งแตกต่างกันออกไป ผู้บริหารโรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ตระหนักถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงจัดประชุมครุฑูใหญ่และผู้ช่วยครุฑูใหญ่ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 เพื่อ ศึกษาปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหาร่วมกัน และพบว่า ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ มีดังนี้

1. ผู้บริหารบางคนไม่ให้ความสนใจ ไม่ดำเนินเป็นผู้นำทางวิชาการ
2. โรงเรียนขาดการวางแผนงานวิชาการที่ชัดเจน
3. ครุส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรและขอบข่ายงานวิชาการรวมทั้ง แนวการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542
4. บุคลากรครุฑะเลยการเตรียมการสอน ขาดการบันทึกการสอน
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
6. ครุขาดเทคนิคการสอน และไม่เปลี่ยนพัฒนาระบบการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน
7. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านเทคโนโลยี
8. บุคลากรเคยชินกับการปฏิบัติงานตามคำสั่ง ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
9. ขาดการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองและชุมชน

นอกจากนี้ที่ประชุมยังมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ทุกโรงเรียนในสังกัดฝ่ายการศึกษา อัตรัสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ควรจะดำเนินงานวิชาการซึ่งเป็นงานหลักของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ปรับปรุง แก้ไขปัญหาและพัฒนางานวิชาการให้เป็นไปในแนวเดียวกันและทันต่อการเปลี่ยนแปลง (บันทึกการประชุม ฝ่ายการศึกษา อัตรัสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 2544 : เอกสารอัคสำเนาไม่ปรากฏหน้า) ผู้วิจัยตระหนักรถึงความสำคัญของงานวิชาการ โรงเรียนและมีความเห็นที่สอดคล้องกับผลการประชุมดังกล่าว จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัตรัสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 โดยอาศัย ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการและครูผู้สอนในโรงเรียน คาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัตรัสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 เพื่อนำผลจากการวิจัยครั้งนี้เสนอ หน่วยงานต้นสังกัด นำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัตรัสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ทั้ง 5 โรง ให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาให้กับเยาวชนของชาติสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัตรัสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3
- เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน คาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัตรัสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัตรัสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ในกรณีนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

หอสมุดสถาบันราชวิถีนบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการและครูผู้สอนในโรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ เขต 3 เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของกรมสามัญศึกษา โดยแบ่งขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ออกเป็น 6 ด้าน (กรมสามัญศึกษา 2539 : 5) ได้แก่

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ
2. ด้านการบริหารงานวิชาการ
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน
4. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน และงานทะเบียนนักเรียน
6. ด้านการประเมินผลการจัดการงานวิชาการ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู จำนวน 432 คน ประกอบด้วย ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการและครูผู้สอนในโรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ เขต 3 ในปีการศึกษา 2545 จำแนกเป็น ครูใหญ่ 5 คน ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ 7 คน และครูผู้สอน 420 คน

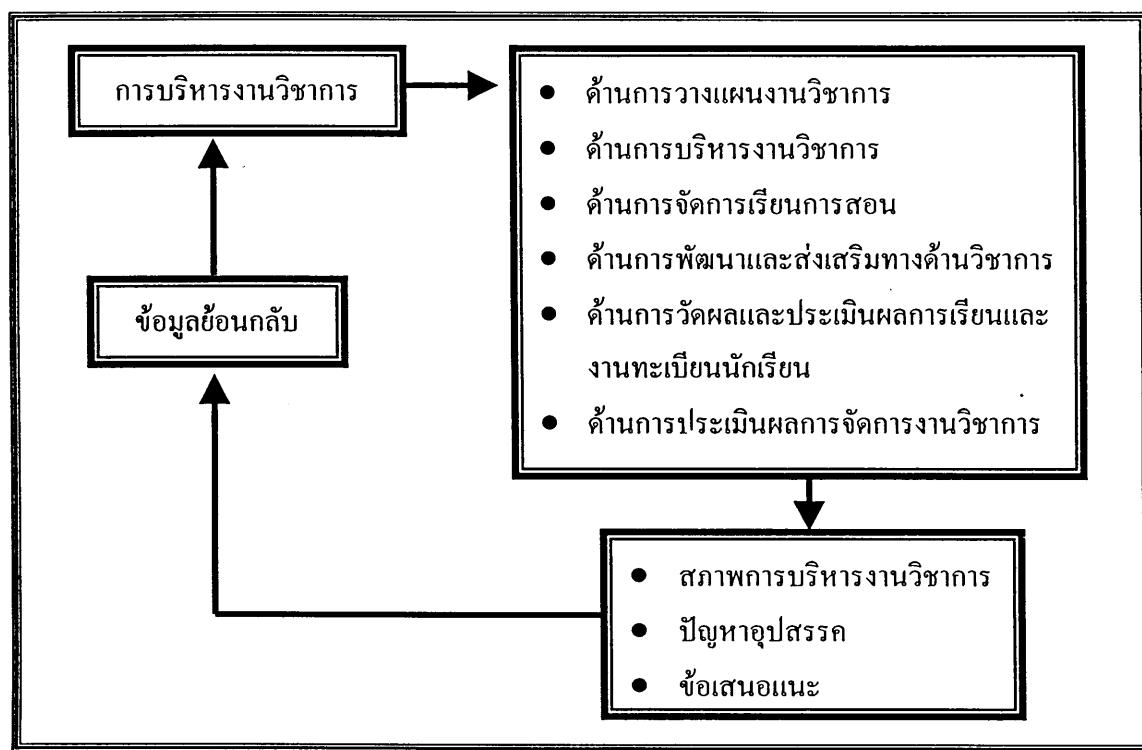
กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู จำนวน 213 คน ประกอบด้วย ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการและครูผู้สอนในโรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ เขต 3 โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเกรจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan อ้างถึงใน นิภา เมธาวีชัย 2543 : 80) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นแบบเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) จำแนกเป็น ครูใหญ่ 5 คน ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ 7 คน และครูผู้สอน 201 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังแผนภาพ

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนคاثอลิก
สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3”

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการบริหารงานวิชาการ หมายถึง วิธีการดำเนินการจัดกิจกรรมทางวิชาการในโรงเรียนตามสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะแก้ไขและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเจ็นๆ ของโรงเรียนคاثอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3

การวางแผนงานวิชาการ หมายถึง การกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการ ไว้ ล่วงหน้าอย่างชัดเจน ได้แก่ การกำหนดทิศทางของการบริหารงานวิชาการ และการทำแผนงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบ การจัดแผนการเรียน การจัดตารางสอน การจัดครุเข้าสอนตามตาราง การจัดครุสอนแทน และการนำนักเรียนและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานทางวิชาการ

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำ การใช้ และ การปรับปรุงแผนการสอนรายวิชา รวมทั้งการจัดหา จัดทำ ใช้ บำรุงรักษา และส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอน

การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนา กระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดสอนช่องเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียน การสอน การจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร การพัฒนาครุทางด้านวิชาการ จำนวนครุที่ผ่านการอบรมทางด้านวิชาการในรอบ 2 ปี การสร้างบรรยายทางวิชาการในโรงเรียน และ การส่งเสริมการวิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน หมายถึง การดำเนินการ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน การสร้างและปรับปรุงเครื่องมือการวัดผลการเรียน การจัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน การดำเนินการเกี่ยวกับหลักฐานการวัดผล และประเมินผลการเรียน และงานทะเบียนนักเรียน

การประเมินผลการจัดการงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการอย่างมีระบบแบบแผน เกี่ยวกับการประเมินผลการจัดการงานวิชาการ และการประเมินผลในด้านคุณภาพการจัดการเรียน การสอนที่มีหลักฐานตรวจสอบได้ โดยมีการวิเคราะห์ผลการประเมิน และนำผลการประเมินไปใช้ ในการปรับปรุงและพัฒนางานวิชาการ

โรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 หมายถึง โรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขตป้อมปราบศรีรัตน์ ชั้นมี 5 โรง เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับอนุบาล ถึง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 โรง ได้แก่ โรงเรียนตรีมิตรวิทยา โรงเรียนแม่พระประจักษ์ กรุงเทพฯ โรงเรียนประชานาถ และโรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ ส่วนโรงเรียนช่างคาดครุศึกษา จัดการศึกษาเฉพาะระดับประถมศึกษา ถึง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ครูใหญ่ หมายถึง บุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ครูใหญ่ โรงเรียนคาಥอลิก สังกัด ฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3

ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หมายถึง บุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ผู้ช่วยครูใหญ่ ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3

ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเรียบร้อยแล้ว

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับอนุบาล – ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่กำลังศึกษา อยู่ในโรงเรียนคาಥอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3